

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἐτησία τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ παταχωρήσεως διὰ τὰ δικασικὰ λεπ. 12 δι' ἐκάστην γραμμὴν

Ὅσοι ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχότατους πρῶτους
τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους
καὶ δικαιοτάτους προστάται του τάθου. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐκ τοῦ Παραρτήματος τῆς Γαλ. Ἐφημε-
ρίδος, τὸ Ἔθνος, τῆς 9 Μαρτίου.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

« Εἶναι καιρὸς, κατ' ἐμὲ, νὰ ρίψωμεν εἰς το
κέντρον τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἀσίαν μίαν ἁποικίαν
εὐρωπαϊκὴν, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν νέον πολιτισ-
μὸν εἰς τοὺς τόπους ἀφ' οὗ οὐ παλαιὰς πολιτισ-
μὸς ἐξήχθη. »

(Δε Λαμαρτίνος)

ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΑΙ.

1.) Συντήρησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς
ισορροπίας διὰ τῆς διευθετήσεως τοῦ Ὀθω-
μανικοῦ κράτους περιορισμέ-
νου ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν τῆς Ὀθωμα-
νίας, ἡσφαλισμένης διὰ τῆς χειραφεσίας
(ἐλευθερώσεως) τῶν βραχιάδων εἰς τελειανίσο-
τητα δι' ἐκκλιωμάτων πολιτι-

κῶν, πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν οὕτω,
νέα σύττασις ἐνὸς Κράτους Βοσ-
φορίου Ἀσιατικοῦ συμπεριλαμ-
βάνοντος πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὰς ἐπαρχίας
τῆς Ἀσίας πλεον τῶν τεσσαρκατονταῖς χιλιά-
δων τετραγωνικῶν λευγῶν (λευγὰ μίλ. 3. σχεδ.)

2.) Ἀύξησις τοῦ Ἑλληνικοῦ κρά-
τους διὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἀποδόσεως τῆς Κρήτης,
τῆς Ἠπείρου, Ἀλδοκίας, Θεσσαλίας, καὶ Μα-
κεδονίας.

3.) Θεμελίωσις μιᾶς μοναρχίας χριστι-
ανικῆς καὶ ὁλολικῆς, εἰς τὴν Συρίαν, προ-
σθιθεμένης καὶ τῆς Κύπρου.

4.) Ἀνεξαρτησία τῶν Αἰγυ-
πτιακῶν καὶ Βαβυλωνίων κρα-
τῶν Θεμελίωσις μοναρχίας εἰς τὰ κράτη αὐ-
τὰ ὀριστικὸν σύνταγμα ἐνὸς κράτους ἀρα-
βικοῦ βασιλείου, μετὰ τὴν δυναστείαν τοῦ Μεχ-
μέτ—Ἀλῆ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως (πα-
τισχιάχ), καὶ δύο βασιλεῖς εἰς Τούνησιν
καὶ εἰς Τρίπολιν.

5.) Ἀνοίγμα τοῦ ἱσθμοῦ τοῦ Σουέζ
μετὰ τὴν ἐλευθέραν διόδον ὅλων τῶν ἐθνῶν διὰ
τῆς ἐπιδοτικῆς διαδοχικῶν τελῶν κανονισμένων
ἀπὸ μίαν συνθήκην.

6.) Ἀποκατάστασις μιᾶς ἀνε-
ξαρτήτου ὁμοσπονδίας τῶν

λογοῦντος, ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἀμνηστίας ταύτης
πανδημῶς ἑορταζούσης, ἡ Μοῦσά μου μετὰ τὴν
Μοῦσαν τοῦ Πινδάρου συνάδουσα:

« Ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
Οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέ-
μναι, καλὸν εἴτι ποναθῇ. »

τότε δὴ λέγω ἡ Μοῦσά μου ἀπὸ τῆς Μοῦσαν τοῦ
Πινδάρου ἐμπνεομένη, ἐξύμνησεν ἐν τῷ μέρει τὴν
αὐτὴν ταύτην ἡμέραν, ὡς ἡμέραν ἐνιαίαν εἰς τὰ
χρονικά τοῦ Κόσμου καὶ τῶν αἰώνων, ὡς ἡμέραν
διττοῦ Εὐαγγελισμοῦ, θρησκευτικοῦ καὶ πολιτι-
κοῦ. Ἐποχὴν Παπαζογλη καὶ Μπενάκη, ἐπο-
χὴν Λάμπρου καὶ Ἀνδρυνόπου, ἐποχὴν Ῥήγα
καὶ Μυρογόνους, ἐποχὴν Ὑψηλάντου, Φιλικὴν
Ἐταιρίαν, Πελοποννήσου Ἐφορίαν: ἐλα ταῦτα
ὑπὸ διττὴν ἐποφὴν θεωρήσασα, ἀπέδειξε τὴν σύμ-
πτωσιν τῶν δύο Εὐαγγελισμῶν ὅχι τυχαίαν, ἀλ-
λὰ κατὰ βούλησιν θεῶν: Ἀπέδειξε τὰς τρεῖς
προσηγθεῖσας Ἐποχὰς ὡς Προδρόμους πολιτι-
κοῦ « Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγελόν μου
πρὸς πρόσωπόν σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδόν σου

πέντε κρατῶν Βοσνιακοῦ, Σερβι-
κοῦ, Βουλγάρου, Βλάχου καὶ
Μολαυτικοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀμοσ-
πονδία Δουνάβεως. Ναυτοπλο-
κία τοῦ Δουνάβεως τακτοποιημένη διὰ συνθη-
κῶν. Παραδοχὴ τοῦ Γαλλικοῦ πολιτικοῦ κώ-
δικος εἰς τὰ κράτη αὐτά.

Πεπειθήμεν ὅτι ὅσοι οἱ ἀναγνώσκοντες τὰς
σελίδας ταύτας μετὰ προσοχῆς, θέλουν πεισ-
θῇ, ὅσον καὶ ἂν ἤθελον ἔχει ὀλίγας περὶ γενι-
κῆς πολιτικῆς, γεωγραφίας, καὶ ἐθνικῶν συμ-
φερόντων ἱδέας, ὅτι

Ὁ συνδικασμὸς οὗτος εἶναι ἀντιρρήτως
στοχασμὸς ὁ πλέον κυβερνήσιμος, ὁ πλέον
φιλανθρωπικός
Καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ πλέον συντηρη-
τικός τῆς ἐποχῆς.

Διότι στερεώνει τὸ μέλλον, ὃν σήμερον ἀδέ-
βαιον.

Ὁ στοχασμὸς οὗτος θέλει ἐπιτύχει ἀναμφι-
βόλως τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλοκάλων ὅλων
τῶν τόπων, διότι οἱ φιλόκαλοι ὅλων τῶν τό-
πων θέλουν, ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι θέλομεν, τὴν
Εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν, ἀλλ'
εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν θέλουν καὶ Δικαιο-

ἐμπροσθέν σου: » Ἀπέδειξε τὸ εἰκοστὸν πρῶτον
ἔτος ὡς ἔτος α' ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρό-
νου: » Ἀπέδειξε τὴν Ἐταιρίαν καὶ τὴν Ἐφορί-
αν ὡς ὄργανα θείας βουλῆς ἐκτελεστικά: Ἀπέ-
δειξεν ἐνὶ λόγῳ τὰ περὶ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ
αὐτὴν τὴν Ἐπανάστασιν, ὅτι « Δάκτυλος Θεοῦ
ἦν οὗτος » Συνάδουσα καὶ κατὰ τοῦτο μετὰ τοῦ Πιν-
δάρου τὴν Μοῦσαν:

« Θεὸς ἄπαν ἐπὶ ἐλπίδισ·
σι τέκμαρ ἀνύεται·
Θεὸς, ὁ καὶ πτερύοντα
Ἄετόν κίχεν καὶ θαλασσαι·
ὦν παραμείβεται
Δελφίνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε
Βροτῶν, ἐτέροισι δὲ
Κῦδος ἀγῆραον παρέδωκε . . . »

ἐπομένως, ἀνέγραψε καὶ αὐτὴ τὴν ἡμέραν ταύτην
εἰς τὰ δίπτυχα τῆς αἰωνιότητος ὡς ἑορτάσιμον αἰ-
ωνίως, ἐστεφάνωσε καὶ αὐτὴ με στεφάνους ἀθανα-
σίας τοὺς μεγαθύμους καὶ μεγατόλμους τῶν τεσ-
σάρων ἐποχῶν ἀνδρῶν ὡς ἦσαν αἰωνίως ἑορτά-

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ 25. ΜΑΡΤΙΟΥ, ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

Παρά τοῦ Γυμνασιάρχου Γ. Σερούτου,
1843.

« Ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
Οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέ-
μναι, καλὸν εἴτι ποναθῇ. »

Ἔτος τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν τριακοστὸν
ἔχον, ἔτος αἰδίδιμον, ὅχι ἔτος, ἀλλ' ἐποχὴν,
καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἡ 25 Μαρτίου καθιερώθη ἡμέ-
ρα ἑορτῆς Πανελληνίου:

« Ὅθι παῖδας Ἑλλά-
δων ἐβάλοντο φαιεῶν
κρηπίδ' ἐλευθερίας,
ζυγὸν ἀποσεισάμενοι
δουλοσύνας. »

Ἰτε δὴ, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου δοξα-

μα τὰ ἔα πρὸς ὅλους, πολιτικά, καθὼς καὶ πολιτικὰ καὶ θρησκευτικά Καὶ πρὸ πάντων, καὶ μὲ πᾶσαν ζημίαν τῶν ἀκόμῃ, τὴν κατ' ἀρχὴν τῆς ἐπιτῶν ἀλλων κυριαρχίας τῶν φυλῶν, διὰ τὴν ἀφ' ἧς εἰς πάντα τὸ πον τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεως τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον.

Βέβαια, ἂν ἡ κατάργησις τῆς συνθήκης τῶν μαύρων, ἂν ἡ ἐξαίρεσις τῶν καθολικῶν τῆς Ἑλλανδίας εὖρον ἐνθέρμους προστατάς, καὶ ἐπεὶ συρὸν τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποῖαν ἤξιζον, ἂν ὑπῆρξε δυνάμει νὰ συλληφθῇ ἡ ἐλπίς τοῦ νὰ φανοῦν τέλος διαλυμένα τὰ δύο αὐτὰ μεγάλα ζητήματα ἀφορῶντα τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύναται νὰ δοθῇ πίστις εἰς παρομοίας συμπαθείας, δύνανται νὰ ἐκληρωθῶσιν ὡς μέσα δυνατὰ παρόμοια ἀποτελέσματα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὁποῖαν ἐπεχειρήσθαι, καθότι πορεύεται ἐνταῦθα νὰ ὑπεξεκρεθῶσιν ἐννέα ἑκατομμύρια χριστιανῶν ἀπὸ τῆς βδελυκτῆς κυριαρχίας ἐπὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Τούρκων ὅτινες κατέχουν διὰ τὸν ἐκπύον των μίαν ἑκτασιν γῆς 86 χιλιάδων τετραγωνικῶν λευγῶν, γῆς κατερημομένης, κατεφραγμένης καὶ ἀπεριποίητου, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία, ἡ Σουηδικία, ἡ Ἰταλία καὶ Ἰσπανία, ὅτινες ὅλοι ὁμοῦ συναριθμοῦσιν 97 ἑκατομμυρίων κατοίκους, δὲν κατέχουν εἰμὴ 85, 765. Τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ὥστε νὰ ὑπάρχουν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ τῆς Εὐρώπης 1,200 κάτοικοι πρὸς μίαν τετραγωνικὴν λεύγαν, ἐνῶ εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ 76 μουσουλμάνοι πρὸς μίαν λεύγαν.

Ἄν καὶ στοχαζόμεθα ὅτι αἱ ἀρχαὶ τὰς ὁποίας ἦδη ἐκδέτομεν δὲν θέλουν εὖρει ἀντίστασιν εἰς κἀνὲν μέρος, ὅτι ἀρκεῖ νὰ τὰς κάμωμεν ὁπλὰς διὰ νὰ βεβαιώσωμεν τὸν ἠθικὸν θριαμβόντων, διότι ἡ ἰσονομία ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς τόπους, μὴ ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ δὲν πρόκειται μόνον νὰ μένωμεν εὐχάριστοι διὰ τὸ εὐτυχές τοῦτο ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ καὶ ἀποβλέπομεν εἰς ἀποτελέσματα πολὺ πλέον θετικῶς τερα, ἐπειδὴ, πρὸς ἐπιτυχίαν των, ἔχομεν χρεῖαν συνδρομῆς ἐνεργητικῆς καὶ γενικῆς, ἐρχόμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἰδέαν μας, νὰ δικαιώσωμεν, δι' αὐστηρῶν παρατηρήσεων, τὴν δῆλω-

σίμους, συνάδουσα πάλιν μετὰ τοῦ Πινδάρου τὴν Μοῦσαν:

« Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει,
μελιάρους ὕμνοι
ἱστῶν ἀρχαί, λόγων, τέλλεται
καὶ πιστὴν ὁρκίαν μεγάλας ἀρεταίς. »

Ταῦτα μὲν ἡ Μοῦσα μου τότε. Εἰεν Σήμερον μετὰ ἑπτα πέντε ἰδοῦ παρίσταται πάλιν ἡ αὐτὴ Μοῦσα μου: Ἄρα τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς αὐτοὺς νὰ παλλολογίση; ἢ ἄρα ἐλλείψιν τινα σπουδαίαν ν' ἀναπληρώσῃ; ἢ ἄρα ὑπὸ ἐποψίν ἑτέραν τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ θεωρήσῃ;

Ἀρχαὶ Ἑρμοπολέως, Δῆμε Ἑρμοπόλεως! Ὑμῶν τὸ πατριωτικὸν φρόνημα παρίσταται πιστὸς διερμηνεὺς νὰ ἐκφράσῃ. Ὑμῶν τὴν εὐθύβουλὸν γνώμην πρὸς τὸ Πανελλήνιον νὰ διακηρύξῃ. Ὑμῶν τὴν ἀξιοεπὴν δικαιοπραγίαν παντοῦ νὰ διασαλπίσῃ. — Μίαν μόνον οἱ Ἕλληνες ἐορτὴν κατ' ἔτος ἐθνικὴν ἀγομεν, τὴν ὁποῖαν ὁ τρι-

σὺν τῆς γνώμης μας, τῶν ἐλπίδων μας, τὴν ὥς πρὸς ταύτας πεποιθήσιν μας καὶ νὰ ἐνισχύσωμεν, ἐνώπιον πάντων, τοὺς λόγους ὅτινες, καθ' ἡμᾶς, εἶναι πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, διότι εἰς τὴν παρὰδοχὴν τοῦ προτεινομένου παρ' ἡμῶν συστήματος συνδέεται τὸ μέγα ζήτημα τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγκη καθεκτάστην γίνεται πλέον ἐπικισθητὴ πρὸς εὐτυχίαν ἑκάστου.

Τὸ μεγαλύτερον τὸ ὁποῖον μᾶς ἐφάνη ἀτοπον εἰς ὅλα ταῦτα, πρὸ εἰκοσιετίας περίπου ἔτη ἀφ' ὅτου ἀρχίσασμεν νὰ ἐνασχολούμεθα εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἐπιχείρησιν εἰς τὴν χεῖρα φερίαν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, οἱ κατέχοντες τὰς μεγαλητέρας θέσεις τοὺς ὁποίους ἴδομεν, σχεδὸν ὅλοι ὅτινες ἀλληλοδιαδόχως διεύθυναν τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποργεῖον μας ἀπὸ τὸ 1820, καὶ δὲν ἀφίσταμεν κἀνέναν μὲ τὸν ὁποῖον νὰ μὴν ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, μᾶς ἐφάνησαν σχεδὸν ὅλοι πεπεισμένοι ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ γένη τίποτε, ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτὸ ζήτημα τῆς ἀνατολῆς δὲν θέλει τελειώσῃ εἰμὴ δι' ἐνὸς σὺμβεβηκότος ἀνελεπίστατου, διὰ μιᾶς κατὰ στροφῆς ἔσως, καὶ τότε μόνον θέλει εἶσθε δυνάτον νὰ λάβῃ τις τὰ ἀνήκοντα μέτρα.

Κατὰ ἀλήθειαν, δὲν ἡδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι νὰ μὴν ὑπῆρχε κανεὶς ὅστις νὰ ὑπεκρίνετο ὡς πρὸς τοῦτο τὴν πραγματικὴν πεπίθησιν του, διότι κἀνὲν πρᾶγμα δὲν ἐφάνη ποτε τὸ ὁποῖον νὰ ἐδείκνυε καμὴν κἀκράν σύμπτωσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς. — Ἐξ ἄλλου μέρους τὸ τόσον λυπηρὸν καὶ ἀκόμη πολὺ λῆκός τὸσον ἀπευκταῖον μέρος τοῦ δράματος τὸ ὁποῖον παρεστήσαμεν πρὸ τούτου καιροῦ εἰς τὰ μέρη αὐτὰ, ἡ τόσον φανερά στερησις τῆς ἐπιρροῆς, ἡ δυσφημία τοῦ Γαλλικοῦ ὀνόματος, ὅταν ὅλοι αἱ συμπάθειαι ἤθελον εἰσθαι διὰ τὴν Γαλλίαν, μᾶς ἀποδεικνύουν ἄρκετὰ ὅτι αὐτοὶ δὲν μᾶς ἐξεφράσθησαν εἰμὴ ὅ,τι ἐσοχάζοντο ὁμιλῶντες περὶ τῆς ἀδυναμίας μας, ἢ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐσοχάζοντο δὲν τοῖς ἐνέπνευσεν κἀνὲν ὄρελος, κἀνὲν καλὸν, κἀνὲν ἐντιμὸν πρᾶγμα διὰ τὰ συμφέροντά μας καὶ διὰ μίαν καλὴν τέραν ἐπιτυχίαν τῆς εἰς τὰ μέρη αὐτὰ πολιτικῆς μας.

Ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις

σέβαστος ἡμῶν Ἀναξ διὰ Βασιλικῶν διατάγματος καθιέρωσεν· δίκαιον δὲ εἶναι, ἀπαξάπαντες οἱ ὁπωσδήποτε συντελέσαντες εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα, παρ' ἀπάσης τῆς πατρίδος τιμὴν τινα ἐπέτειον νὰ τιμῶνται. Χρεὸς εἶναι τὸ Κοινὸν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς κοινούς εὐεργέτας νὰ ἐκφράξῃ τὴν ἐαυτοῦ ἐγνώμωσιν διὰ κοινῆς τιμῆς πράξεως, ἐπετείας ἐπανακυκλομένης καὶ εἰσαεὶ διακινιζομένης. Ἀλλὰ, ποία ἄλλη ἐπὶ τούτῳ καθιερωτέα, παρ' αὐτὴν τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καθιερωθεῖσαν ὡς ἐθνικὴν ἐορτήν; Καθιερωθῆτω λοιπὸν ἡ 25 Μαρτίου ὡς ἡμέρα τοιαύτη! καθιερωθῆτω ἡ ἐν αὐτῇ ἐορτὴ ὡς Πανεόρτια ὅλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅλων τῶν ἡρώων τῆς ἐπαναστάσεως, θανόντων, θνησκόντων τε καὶ θανουμένων! — Ταῦτα ὁμοφρόνως ἐβουλεύθητε ταῦτα ὁμοφρόνως εἵπετε: εἵπετε, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος ἔργον ἐγένετο.

Ποῖος Ἑλληνικὰ φρονῶν Ἕλληνα δὲν χειροκροτεῖ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀτεχνῶς θεσπνευστὸν ἐπινοήσιν, τὴν τοιαύτην ἀμερόλειπτον δικαιονομίαν,

τὰ περαιτέρω καὶ δὲν ὑπάρχει χρεῖα περισσώτερας ἀναπτύξεως· αὐτὰ εἶναι πράγματα τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἀναιρέσῃ καὶ ἀφ' ἡμῶν τὸν καθεκτάστον νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν κρίσιν του.

Ἀλλὰ πῶς τοσοῦτοι ἐν τοῖς πράγμασι ἄνδρες τόσοι πρόκριτοι καὶ νοήμονες τοῦ τόπου, ἐπιφορτισμένοι τὰς τύχας τῶν λαῶν, νὰ μὴν ἡμπορέσουν νὰ εὕρουν μέχρι τῆς σήμερον καὶ νὺν ὠφέλιμον μέτρον εἰς τὴν θεωρίαν μιᾶς θέσεως ἥτις δύναται νὰ φέρῃ καταστροφὴν τοσοῦτον μεγάλην, διὰ τὰς ὁποίας μέλλει νὰ ἐκρησυνεπείσῃ καὶ νὰ ἀφήνουν ἀνῆσυχον, τεταραγμένον, τὰ συμφέροντα 218 ἑκατομμυρίων χριστιανῶν τοὺς ὁποίους περιέχει ἡ Εὐρώπη, καὶ 9 ἑκατομ. τὰ ὁποῖα περιέχουν αἱ Ἰνδοὶ Τουρκίαι, τὸ ὅλον 227 ἑκατομμύρια, ἕνεκα τῆς διαφοράς τῶν ἡθῶν 7 ἑκατομ. Τούρκων στρατιωτικῶς συστηθέντων εἰς τὰ ὅπλα αὐτὰ μέρη τὰ ὁποῖα καὶ κατερήμωσαν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀφήνουν τὴν σήμερον ἐρημωμένα λαὸν καὶ ἀκαλλιέργητα, Εἰς ὅλην λοιπὴν αὐτὴν τὴν λαμπροφανῆ διπλωματικὴν καὶ νυνὶ δὲν ἐσκέφθη νὰ συνθέσῃ σχέδιον συμβόλου τῶν συμφέροντα διάφορα νὰ κάμῃ τὴν ἀρχὴν μιᾶς μεγάλης, εὐγενούς καὶ γενναίας διαθέσεως ἥτις, χωρὶς νὰ βλάπτῃ κανένα, οὐδ' αὐτοὺς τοὺς Τούρκους ἀκόμη ὅτινες καὶ αὐτοὶ αἰσθάνονται τὴν σήμερον τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησαν δυστυχίαν, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀνικανώσι νὰ ἐξέλθωσιν ἐκταῦτος, νὰ ἤθελον ἀποδώσῃ εἰς τὸν καθένα τὰ ἰδιά του δικαιώματα, νὰ ἤθελε δώσῃ κίνησιν εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἀφθονίας καὶ εὐτυχίας ὑπαρχούσας εἰς τόπον ἐνθα τὸ πᾶν εἶναι ἐν τῷ παρόντι δυστυχία καὶ ἐρήμους, ἢ νὰ ἤθελεν ἀσφαλίσῃ οὕτω τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ νὰ ἤθελεν ἀνοίξῃ διόδους εἰς τοὺς λαοὺς μας, εἰς τὰ προκόντα τῆς φιλοπονίας μας, καὶ ἐξομολογεῖται τὴν πρὸς τὸν ἐξευγενισμὸν δόδον.

(ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς Γαλλίας ἀναγνώσκομεν τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

Οἱ Κινέζοι πλέον Χριστιανοὶ παρὰ τοὺς Ἀγγλοὺς.

Διηγούνται ὅτι εἰς τὸ Χουσαν καὶ τὸ Νίγηρ οἱ Ἀγγλοὶ ἔμεινον ἐκστατικοὶ εὐρόντες ὅτι

τὴν τοιαύτην πανταρχὴν δικαιοπραγίαν; Ποῖος δὲ Ἕλλάδος δὲν εὐρίσκει ἐν αὐτῇ τὸ ἐαυτοῦ καὶ συμφέρον ἅμα καὶ κλέος, καὶ δὲν θέλει κινῆσαι πρὸς ζῆλον καὶ μέμνησιν ἄσμενος καὶ ὅλος ἑλπίων; Ποῖοι τῶν ζώντων ἀγωνιστῶν δὲν θέλουν φωνῆσαι χύνοντας δάκρυα γλυκυθυμίας καὶ ἐν μύχῳ εὐχαριστήσεως: ἦδη ἀπέχομεν τὸν μισθὸν ἡμῶν! Ἦδη θνήσκομεν μὴ θνήσκοντες, καὶ μὴ μὴ ζῶντες ἀείζωοι. Ἦδη δὲν παραπονοῦμεθα πλέον:

« Ἰση μοῖρα μένουσι, καὶ εἰ μάλιστα
(πολεμίζει)

Κάθ' ἂν ἔμῳς, ὅτε ἀεργὸς ἀνὴρ εἴη
(πολλὰ ἐργάζετο)

Ποῖοι ἑλλήνοπαῖδες, τοιαῦτα βλέποντες θεῶν τα, τοιαῦτα ἀκούοντες ἀκούσματα, εἰς τοιαῦτα ἀνατρεφόμενοι, ἀπὸ τοιαύτας ἐντυπώσεις παιδῶν διατιθέμενοι, δὲν θέλουν συλλαμβάνει τὴν πρὸς ὑψηλὴν περὶ πατριωτισμοῦ ἰδέαν, καὶ δὲν θέλουν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρασκευάζειν ἐαυτοὺς Ἀθηναίους καὶ Σπαρτιάτας ὑπὲρ πατρίδος τοιαύτης, ἥτις

τά κανονοστάσια καὶ τὰ φρούρια ἐφοδισμένα με μεγάλους ξυλίνους σταυρούς. Οἱ πεπαιδευμένοι μας ἐκείνων διαφόρους συμπερασμούς εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ χριστιανικοῦ τούτου συμβόλου εἰς τὸ κέντρον τοῦ οὐρανοῦ κράτους.

Διὰ νὰ λύσωσι τὴν ἀπορίαν τῶν αὐτῶν ἡρώτησαν τοὺς Κινέζους περὶ τούτου· καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι, ἐπειδὴ [καὶ ἐγνώριον ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῶν ὅλοι ἐλάτρευον τὸν σταυρὸν, καὶ δὲν ἤθελον τολμήσῃ ποτε νὰ κανονοβολήσωσι ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ συμβόλου τούτου, διὰ τοῦτο ἐφεύρον τὸ μέσον τοῦτο διὰ νὰ ἐφοδιάσωσι τὰ κανονοστάσια με σταυρούς, καὶ ἐσκυδαλίωσαν πολὺ πλέον περὶ ὅ,τι ἐφοδίσθησαν ἐναντίον τὰς ἀγγλικὰς σφαίρας τῶν πυροβόλων νὰ πίπτουν ἐπὶ τῶν κανονοστασίων καὶ τῶν σκυρῶν.

Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, εἶναι κατὰ τοσοῦτον μάλλον περίεργον καθ' ὅσον οἱ ἴδιοι Κινέζοι φαίνονται ὅτι δὲν ἔχουν καμμίαν θρησκείαν, καὶ δὲν φέρουν κανέν πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς σέβας. Δυνάμεθα προσέειπαι μὲν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἱερεῖς εἰς τὴν Κίνα· διότι δὲν δύναται ποτέ νὰ δοῇ τὸ τοιοῦτον ὄνομα εἰς τοὺς φύλακας τῶν ναῶν ὥστε δὲν ἐκτελοῦν καμμίαν ὑπηρεσίαν ἀναγομένην εἰς τοὺς λειτουργοὺς ὑποίας δὴποτε θρησκείας, καὶ οἱ ὅποιοι ζῶσι δυστυχῶς ἀπὸ τοὺς ναοὺς τῶν εἰδῶν τοὺς ὁποῖους φυλάττειν ἀπὸ τοὺς κλέπτας· εἰς τοῦτο μόνον ὑφίσταται, ἢ ὑπηρεσίαν τῶν.

Οἱ Κινέζοι γνωρίζουν τὴν χρῆσιν τοῦ ἄρτου, τὸ ὅποιον διὰ νὰ ψήσουν δὲν μεταχειρίζονται τοὺς φούρνους· ἰδοὺ ποῖον μέσον μεταχειρίζονται.

Θέτουν τὴν ζύμην ἐπὶ μιᾷ κρητάρης (κοσκίνου), καὶ τὴν κρητάρην ἐφ' ἑνὸς ἀγγείου σιδηροῦ περιέχοντος ὕδωρ· ὁρᾶται τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ἀνερχόμενος ἀτμός ἐφίηται εὐθὺς τὴν ζύμην· ἡ θερμοκρατία αὕτη μ' ὅλον τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐψῇ ὡς πρέπει τὸν ἄρτον· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἀγγλοὶ τὸν μεταψήνουν ὅταν θέλουν νὰ τὸν μεταχειρισθῶσι.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Αὐσούργου.
Ἐν εἰδὸς ταραχῆς, ἧτις κυριεῖ πάντοτε εἰς τὸ Λιβάνιον Ὅρος καὶ εἰς τὸ Ἀντιλιβάνιον, ἔκαμν τὸν Ἑσσαῖ—Πασσά, διοικητὴν τῆς

Ξεῖρε νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ βραβεύῃ κατ' ἀξίαν τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν; Ποιοὶ δημόσιοι ἄνδρες, ἐάν εἴναι γνήσιοι Ἕλληνες, δὲν θέλουν ἀπὸ τοῦδε φιλοτιμεῖσθαι νὰ ἀναφανῶσι τοιοῦτοι, ὥστε νὰ καταλεγισθῶσι μετὰ θάνατον εἰς τὸ πολιτικὸν τοῦτο ἑορτολόγιον;

Ὡς εἰς νεοὶ Μελέεργοι, Πειρίθοι, Βελλεροφόνται, Ἀριστομένει, Κοδρὶ, Λεωνίδαί, Μιλτιάδῃ, Κίμωνες, Θεμιστοκλέες, Θρασύβουλοι, Πελοπίδαι· Σεῖς ἄνδρες τοῦ Ἀγῶνος, ἥρωες τῆς ἐπαναστάσεως· Σεῖς Ἱεράρχαι καὶ Ἡρόκται οἱ ἐν Τριπλί, οἱ ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ὅπου δὴποτε σφραγισθέντες ἀοίδιμοι καὶ ἀεισεβαστοὶ πρωτομάχουρες ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος! Σεῖς οἱ ἐν Δραχασανίῳ, ἐν Σκουλενίῳ, ἐν Γαλατσιῳ, πρώτοι ἀνδραγαθήσαντες καὶ πεσόντες, πτώματά μὲν, πτώματα ὁμῶς, τῶν ὁπίων τὸ τηλέκροντον πένθημα ὅλην ἀνέγειρε τὴν Ἑλλάδα ἀμυνομένην, ὅλην ἐπράταξε τὴν Εὐρώπην ἐπτοημένην! Σεῖς Ὑψηλάνται, Κολοκοτρώναι, Βοτσαράιοι, Κηραΐται, Μουρομυλλῆλαι, Ζαῆμαι, Φλέσσαί,

Σιρίαι, νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν νὰ μὴ στείλῃ πλέον ἀλβανοὺς στρατιώτας. Ὁ Σαρὶμ — Ἐφέν-ῆς ἐσυμβουλευθὼς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πρέσβεις. Εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην, ἐξετέθη ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐδρεύουν οἱ δύο Ἐμίριδες εἰς τὸ Διέρ — Εἰ — Ἡαμάν, διὰ νὰ δύνανται οὕτω νὰ ἐξισχύουν προσωρινῶς τὰς διαφοράς αἰτίνας ἡθελον ἀναφύεσθαι μετὰ τῶν Δρούσων καὶ Μαρωνιτῶν.

— Γράφουν ἀπὸ τὴν Βιέννην, τὴν 11. Φεβρουαρίου. Ἐδῶ δὲν γίνεται κίνεσις λόγος περὶ τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ δοθεῖσα παρὰ τοῦ Leed-Mercury εἰδησις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν ἔχει καμμίαν βάσιν.

— Γράφουν ἀπὸ Βερολίνου, τὴν 10. Φεβρουαρίου, εἰς τὴν Γερμανικὴν ἐφημερίδα τοῦ Φραγκφούρτ. « Ἀναγγέλεται ὅτι ὁ ἀρρῶν τὸν ὅπον νόμος, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐπεριμένετο, θέλει καταστήσῃ αὐστηροτέρην τὴν ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν συγγραμμάτων λογοκρισίαν, καὶ ὅτι ἐκτός τῶν ἰδιαιτέρων λογακριτῶν, θέλουν ὑπάρχει καὶ γενικοί. »

— Ἀναγινώσκεται εἰς τὸν "Ηλιον" (Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα). Κατ' αὐτὰς ἐφάνη ὁ πρῶτος τόμος τῶν ὑπομνημάτων περὶ τῆς Ἰρλανδίας, παρὰ τοῦ Δανιήλ Ὁ Κονέλλου. Ὁ τόμος οὗτος διευδύνθη εἰς τὴν βιβλίον. Δὲν θέλει λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ προξενήσῃ μεγίστην ἐντύπωσιν· ἐκθέτονται εἰς αὐτὸν ἀλήθειαι αἰτίνας προξενούσας φρίκην καὶ στιγματίζουσιν τὸν λαὸν καὶ τὴν κυβέρνησιν ἧτις κατέκρινε τὴν Ἰρλανδίαν καὶ ἐμεταχειρίσθη ἐπὶ ἑνὸς γενναίου καὶ ἀνδρείου λαοῦ ἐξουσίαν τῆς ὑποίας δὲν ὑπάρχει παρὰ δυνάμει εἰς τὴν ἱστορίαν. Αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν Ρωσικὴν κυβέρνησιν κατὰ δόξα καὶ ὁμότητες εἶναι μηδὲν παρὰ δυνάμει καὶ μετὰ τὰ κακὰ τὰ ὅποια εἰ διαμαρτυρούμενοι (προτεστάντες) ἐπροξενήσαν εἰς τοὺς Ἰρλανδοὺς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ νὰ οὐστήσουν μετὰ αὐτῶν τὴν ἰδίαν τὴν θρησκείαν, ἧτις τῶν διαμαρτυρουμένων. Ἡ καταδρομὴ διαρκεῖ ἤδη πρὸ διακοσίων ἐτῶν καὶ οἱ καταδρομαὶς παρεκτράπησαν τοῦ σκοποῦ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον. Ἐλπίζομεν μὲν ὅλα ταῦτα οἱ Ἰρλανδοὶ νὰ ἐπιτύχουν τὸ δίκαιόν των διὰ τῶν διελθόντων ἀναφύων χωρὶς νὰ λάβουν χρῆσιν νὰ μεταχειρισθῶν τὴν κήρυξιν τῆς συνενώσεως.

Διάκοι, Καρκατάσοι, Μισούλαι, Σακτούραι, Τσαμαδοί, Μποτασαίοι, καὶ λοιποὶ τεθνεώτες καὶ ἐτιζῶντες Ἕλληνας τε καὶ φιλέλληνες, οἱ συναγωνισθέντες, συνανδραγαθήσαντες συγκινδυνεύσαντες ὁμοζήλως. Ἀστυγγοί, Φαδιέροι, Ταρέλλαι, κτλ. Σεῖς, τῶν ὁπίων τοὺς βραχίονας ὁ πανσθενὴς τοῦ Ὑψίστου βραχίον ἐκλεξάμενος, ἐξεδικήθη ἐκπάγλως τοὺς ὑπερφύλους ὑβριστάς της Ἑλλάδος, τὸς σαρὰς αἰῶνας ἀγασθῶς ὑβριζομένης, Βανδαλιδὸν κακουμένης, λεοντιδὸν βρυχομένης, καὶ τί μὴ πασχούσης, τί μὴ ἀντιδρώσης, καὶ εἰς τέλος κρατιστευσάσης! ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν:

« Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὁμόρριμων κομπάσματος »· ἵνα καὶ τοῦτο πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν:

« Ἀλλὰ νιν ὕβρις εἰς ἄταν ὑπεράφανον ὥρπεν· τήχῃ δὲ παθῶν ἰσικὸς ἀνὴρ, ἐξαιρέτων ἔλε μόχθον »

Σεῖς, ἀπὸ τῶν ὁπίων τὸν ἥρωϊσμόν χαίρομεν ἤδη πατρίδα ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον· χαίρομεν Ἑλλάδα, Βασιλείαν εὐνομενόμεν καὶ ἀσημέρῃ ἐπὶ τὸ βέλτιον προαγόμενον· χαίρομεν θρόνον ἐπὶ Συνταγματικῶν βάσεων στηριζόμενον, χαίρο

— Παρατηρήθησαν εἰς τὴν ἐσχάτην συνενόησιν τῆς διὰ τὴν κήρυξιν τῆς συνενώσεως ἐταιρίας, οἱ ἐξῆς τοῦ Ὁ Κονέλλου λόγοι.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προστρέξωμεν εἰς τὴν συμπάθειαν τῆς Γαλλίας μετὰ τὸ πρὸς τὸν Βρεταν, κὸν θρόνον πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ὅ,τι, στοχάζομαι συμπεριώτερον εἶναι νὰ τύχωμεν τὴν συμπάθειαν τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας εἰς τὴν διὰ τὴν ἐννομον χειραφεσίαν πάλιν τοῦ τόπου μου. Ἄς φυλάττονται οἱ ἄρχοντες τῆς Ἀγγλίας νὰ μὴ διεγείρουν τὸν μετὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον, ἐνόσω οἱ Ἰρλανδοὶ εὐρίσκονται δυσχερεστῆμενοι.

Οἱ Ἰρλανδοὶ ἐννοοῦν ὅτι εὐρίσκονται στερημένοι τῆς ἐλευθερίας των, καὶ ἂν τις τοὺς ἐρωήτῃ, θέλτε εἰσθῆαι χειρότερον ὑπὸ τοὺς Γάλλους, θεοδικῶς, δὲν ἤθελον εἶπει, καὶ. Τὸ λάθος τοῦ Ναπολέοντος ὑπῆρξε τὸ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐκτιμήσῃ κατ' ἀξίαν τὴν Ἰρλανδίαν· ἀντὶ νὰ καμῇ τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείας, ἐστελλε 40, 000 ἄνθρωποι εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, ἥθελε συντρίψει τὴν δύναμιν ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἐπεθύμει νὰ καταστρέψῃ. Ἀν, ἀντὶ νὰ στείλῃ ἀπειρον στρατὸν νὰ ἀπολεσθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ρωσσίας, ἥθελε στείλῃ 50,000 ἄνθρωποι εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, ἐγὼ καὶ οἱ ἐν καταστάσει ἤθελαμεν τοῦ ἀντισταθῆναι, ἀλλὰ δὲν ἔθελε κερδήσει μετὰ τὸ μέρος τοῦ τὸν κοινὸν λαὸν ὅλον;

(Συνέχεια τοῦ περὶ τῆς Κίνας ἄρθρου.)

(Ἴδε τὸ προλαβὸν φύλλον.)

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαίωματα ἐπὶ τοῦ ἄλματος καὶ τῶν τελωνείων, ταῦτα δὲν κατατίθενται μετὰ τῶν μικτῶν ἢ ἐμμέσων φόρων· ἀλλὰ λαμβάνονται εἰς λογαριασμὸν τοῦ αὐτοκράτορος, τὰ πρῶτα, ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀλλοτρίων, τὰ δεύτερα, ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν τελωνείων.

Τὸ ὅλον τῶν φόρων ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς καταλόγους δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους, ἀναδίδει εἰς ἀργυροῦν νόμισμα ἐκτιμώμενον εἰς 32,815,174 λιάνγχα (216,341,056 φρ.) καὶ εἰς χαλκοῦν νόμισμα ἐκτιμώμενον εἰς 9,005,600 που ἐρχομένον (360,221 φρ.). Τὸ ὅλον τῶν φόρων εἰς φυσικὰ εἶναι, διὰ διαφόρους δημοπρατικοὺς καρπούς, 4,356,382 χι (1) καὶ διὰ τὸ ξηρόχορτον καὶ τὴν βοσκὴν 5,191,782 χι ἢ δεκάτια.

(1) Τὸ χι ζυγίζει 72 χιλιόγρ. καὶ ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν μετὰ τὸ ἰδικόν μας ἐκτόλιτρον τὸ ὅποιον εἰς τοὺς αἰῶνας ζυγίζει κατὰ τὸν μέσον ὅρον, 75 χιλιόγρ.

μεν Βασιλεῖα φιλόμουσον, φιλόλογον, καὶ φιλόνομον· Σεῖς ἀπὸ τῶν ὁπίων τὸν ἥρωϊσμόν, ἡλεκτρισμοῦ δίκην ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐπιγόνων διαδιδόμενον, προσδοκῶμεν νέον αἰῶνα Σόλωνος, νέον αἰῶνα Θεμιστοκλέους, νέον αἰῶνα Περικλέους, νέον τῆς Ἑλλάδος χουσοῦν αἰῶνα· Σεῖς λέγω ἄνδρες τηλέκλειτοι καὶ ζηλωτοὶ καὶ μακαριστοὶ! χαίρετε λοιπὸν καὶ χαρὰν ἐπίγειον ἐν τῷ μέσῳ τῆς τῶν ἀγγέλων χορείας! Τρυφᾶτε λοιπὸν καὶ τρυφὴν ἐπίγειον εἰς τὸν Παράδεισον τῆς τρυφῆς! Ὀλυμπος, Πίνδος, Καλλίδρομον, Τύμφριστος, Θύκιμος, Βαρνασσός, Ἑλικὸν, Κιθαριῶν, Γεράνεια, Λύκαιον, Μαινάλον, Ταύγετον Κίος, Λέσβος, Τένεδος, Καφηρέας, Κρήτη, Σάμος. . . . τί λέγω; ποῖον θυσίνον, ποῖον θάσος, ποῖα κοιλίαν, ποῖα πεδιάς, ποῖον ἀκρωτήριον, ποῖος κόλπος, ποῖος λιμὴν, ποῖον πέλαγος, δὲν εἶναι αὐτοφυὴ τροπικὰ τῶν ἀριστείων σας, δὲν εἶναι αὐτόφυτοι πυρκαϊδαὶ καὶ οὐελισκοὶ τοῦ Ἡρώϊσμου σας, μνημεῖα πελώρια καὶ αἰῶνικα παρρησιόβητα με σέβας καὶ θαμῆος ἀπὸ τοὺς κατόπιν αἰῶνας; Ἀλλὰ δὲν ἤρκει τοῦτο, δὲν ἐπάρκει νὰ ἀρκῇ. Ἐχορεῖ

Βέβαια, κατὰ τὴν πληθὺν τοῦ λαοῦ τῆς αὐστηρῶς λογαριαζομένης εἰς 361, 693, 179 άτομα, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῶν γεωργουμένων γαιῶν τῆς, αἵτινες ἀνκνυρόδωλως ἰσολογοῦνται, εἰς 100 ἑκατομύρια ἑκατοστρέμματα· καὶ ἔξαιρέτως, κατὰ τὴν εἰδικὴν τῆς φιλοπονίαν, ἐνεργητικὴν καὶ ἀξιόλογον, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀποκαλύπτουν αἱ ποσότητες καὶ ἡ ποικιλία τῶν οὐραμῶν, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Κίνα, κατασταθεῖσα ἐλεύθερος εἰς τοὺς ξένους, θέλει παρέξει εἰς τοὺς αἰεὶ ἀφελήματα εἰς τὰς εἰσαγωγὰς τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης προϊόντων παραγομένων ἀπὸ τὴν φιλοπονίαν τῆς. Ἀλλ' ἐνταῦθα, ὡς μὴν ἐλπίζομεν, ὡς μὴ πιστεύομεν ποτὲ εἶναι τὰ Εὐρωπαϊκὰ προϊόντα δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Κίναν ! . . .

— Ἐσχάτως ἡ ἀγορά μας ὑπέφερεν ἀρκετὴν ζημίαν ἀπὸ τὴν πονηρίαν ἐνὸς νεανίσκου ἐμπόρου ἐκ τῆς συντροφίας τῶν εἰς Κουσανδασὶ ἀδελφῶν Δούνια. Πρὸ δύο περὶπου ἔτη ὁ νεανίσκος οὗτος ἐστελλε κατὰ παραγγελίαν πραγματείας διαφόρου εἶδους εἰς τὸ ἐκεῖ κατάστημα, καὶ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἐμπόρους τακτικῶς τὴν πληρωμὴν των. Ἐσχάτως συνάξας ἀπὸ πολλοὺς ἐμπόρους καὶ ἀποστείλας πάλιν πραγματείας τιμωμένας περὶ τὰς 100 χιλ. δραχ. ἐδραπέτευσε εἰς Τήνον, καὶ ἐκεῖθεν ἔγεινεν ἄφαντος· ἀμέσως ἐστάλη ταχυδρόμος, ἀλλ' ἐπίστρεψεν ἄπρακτος. Λέγεται ὅτι τὸ εἰς Κουσανδασὶ κατάστημα ἐπυρπολήθη, καὶ ἐκ τούτου ὑπέπεσε εἰς ζημίαν σημαντικὰ κατὰ τὰς διανομήσας φήμας τὸ πῦρ ἐδλήθη ἐπὶ τοῦ του, διὰ νὰ ἀπορύγουν οἱ μέτοχοι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐμπόρων οἵτινες ἔχουν νὰ λάβουν.

— Κατ' αὐτὰς τέσσαρες ἐκ τῶν διαδίκων διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Βρούλου ἐπεχείρισαν νὰ δραπετεύσῃσιν συνθλάσαντες ὅθεν ἀφ' ἐσπέρας τὴν φυλακὴν ἐδλήθησαν ἀμέσως εἰς φυγὴν· οἱ δὲ ὡ ἐσυλλήθησαν ἐν τῷ ἄμα, οἱ λοιποὶ δὲ ὡ ἐκρίθησαν. μετὰ δύο ἡμέρας χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας μας εὐρέθη εἰς κρυμμένον εἰς ὑπόγειον ἐντὸς μιᾶς οἰκίας.

Εἰς τὰς 20 τοῦ Μαρτίου ὁ ἀγαθὸς πολίτης μας Α. Ν. Ἀποστολόπουλος τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ τριήμερον ἀσθένειαν τοῦ λαιμοῦ ἔχασε τοὺς δύο προφιλεῖς τοῦ υἱοῦ, τὴν στήρῃσιν τῶν ὁποίων θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα μετὰ τὴν ἀπαρηγόρητον σύζυγόν του.

ἄζετο καὶ Μνημεῖον ἡθικόν, ἐχρειάζετο καὶ Μνημεῖον Πανελληνιον· καὶ ἰδοὺ ἔχετε καὶ αὐτὸ δικαίως καὶ προσηκόντως· ἔχετε ἐροτὴν ἐπέτειον ἐν ἡμέματι ὑμῶν τελουμένην, τὰ σήμερον Πανεόρτια τῆς Ἐπαναστάσεως· ὅπου τὰ ὀνόματά σας πανταχοῦ ἀνακαλούμενα, ἀναυφημοῦμενα, δοξολογούμενα, θέλουν ἀναγγέλλει πρὸς τοὺς ἀπογόνους σας ποίων προγόνων εἶναι ἀπόγονοι· θέλουν ἀναγγέλλει πρὸς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ποιοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτα θλοὶ καὶ πρωτοῦργοι τῆς παρουσίας αὐτῆς ὑπάρξεως· ὅχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιοὶ ἄρα ὑπάρχουσιν ἐν οὐρανοῖς οἱ πολιοῦχοι δαίμονες τῆς Ἑλλάδος, προστατεύοντες, πελαιοῦντες, προσθεύοντες ὑπὲρ αὐτῆς αἰωνίως. Ποιοὶ Βασιλεῖς, ποιοὶ Δυνασταί, ποιοὶ Δυνατοὶ τῆς Γῆς ἠξιώθησαν πώποτε, ἢ δύναται ποτε ν' ἀξιώθῃσι τοιαύτην χάριν, τοιαύτην τιμὴν, τοιαύτην δόξαν, τοιαύτην εὐκλειαν;

α Ὁ χρυσὸς ἐφόμενος
αὐγὰς εἰδείεν ἀπάσας·

Μύρονται δὲ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν.

Ταῖς αὐγαῖς τὰ χελιδόνια χαμηλὰ ἀπὸ τὸ
(μνημα

Νὰ μᾶς πέξουν τριγυροῦσι
Φεύγουσι, ἔρχονται, γυρίζουν καὶ κτυποῦσι τὰ
(πτερά των.

Γλυκατρίζουν, κλαδοῦν ἢ μονάχα μᾶς ἀφήνεν
Σ' το βουνὸ ἐδῶ ε' τὸ πλάγι τὰ ἀνάκκια βελὰ
(ζουν

Καὶ ἡ μάinna τους τὰ γλύφει ! καὶ ἡ μάinna τὰ
(βυζάνει,

Καὶ ἡμᾶς μᾶς λησμονοῦσιν.
Ἐλα Πάτερ ! ἔλα Μήτηρ ! νὰ μᾶς δῆτε καὶ
(τὰ δύο

Κοιμισμένα ε' ἓνα τάφον !
Θεῖα, Θεῖοι, δότε ἄνθη ε' τὰς μικρὰς τὰς ἀδελ
(φάς μας·

Νὰ μᾶς ῥάνωσι τὸ μνημα.
Τὸν χειμῶνα ὅταν ὀρέχη καὶ χιονίζει εἰς τὰ
(ὄρη,

Τίς θὰ ν' ἐλθῇ νὰ ῥωτήσῃ,
Πῶς περνᾷ ὁ Νικολίνος; πῶς περνᾷ ὁ Μιμι-
(κάκης

Εἰς τὸ σκοτεινὸν τους μνημα;
— Ἀχ ὦ τέκνα μαρμαρίντα εἰς ἡμέραν μόνον
(μίαν,

Εἰς τὸ ἕκτον, τρίτον ἔτος καὶ τὰ δύο, ὡς τὸ
(ἄνθος !

Ἀχ ἄθωα περιστέρια μ' ἓνα θέλος τοῦ θανάτου
Πληγωθέντα καὶ τὰ δύο !
Νὰ τὸ Πάσχα πλησιάζει ! καὶ ἡ Μήτηρ δὲν
(στολίζει

Τὰ μικρὰ τῆς ἀγοράκια !
Νὰ τὸ Πάσχα πλησιάζει ! καὶ ὁ Πατὴρ δὲν με
(διζέει

Εἰς τοὺς δύο μικροὺς υἱοὺς του !
Νὰ τὸ Πάσχα πλησιάζει ! καὶ οἱ Θεῖοι δὲν τὰ
(βλέπουν

Τὰ γυρεύουν, τὰ ζητοῦσι.
Πλὴν ἐκεῖνα εἰς τοὺς κόλπους ἀναπαύοντα,
(τοῦ Πλάστου

Σ' τοὺς γονεῖς των προσγελῶντα.
— Κατ' αὐτὰς ἔφθασεν ἀπὸ Ἀθῆνας, μετὰ
τὸ Αὐστριακὸν ἀντιπλοῖον ὁ Κ. Ἀνδρέας Κο

ρωμηλῶς ἀρχιτυπογράφος μετὰ τῆς ἐρασμίας
σύζυγόν του, ὅστις καὶ ἀναχώρησε τὴν ὑστε-
ραίαν διὰ Κωνσταντινούπολιν ὅπου, ὡς εἶναι
γνωστὸν, ἀνέλαβε τὴν ἐργολογίαν τῆς ἀνατυ-

ῥυμος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεύσει ἐ-
σοδαίμονα τεύχει
Φῶτα

Ὁχι, Πίνδαρε, ὅχι μετὰ ἀπλῶς βασιλεῖς· ἀλλὰ
μόνον μετὰ βασιλεῖς ἥρωας· μόνον μετὰ Κόδρους, Λε-
ωνίδας, Προμηθεῖς, Δευκαλίωνας Ἑλληνες, Δα-
ναοὺς, Κέκροπας Κἀδμοὺς, Μίνωας καὶ τοὺς τοι-
οῦτους· ὅχι, ποτὲ τὰ ἔθνη δὲν τιμῶσι, δὲν δοξάζουσι
θεομῶν καὶ τίτλους ποτὲ ἄλλα μόνον καὶ
νομολογίας, μένον πράξεις ἐθνοφειλίας, παρ' ὅποι-
ωνδήποτε πραττομένων· καὶ κατὰ τοῦτο ἄρα ἰδὼν
ταὶ πόλεις πολλῶν Κροίσων καὶ Κύρων καὶ
Δαρείων καὶ Ξερόων καὶ Σαλαδῶν καὶ Ὀσμάνων
γίνονται καθυπέρτεροι ἀσυγκρίτως· τοιοῦτοι
εἶναι οἱ ἄνδρες, τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἰσοδαίμο-
να βασιλεῦσι γεραίρει σήμερον, καὶ διατελέσει
γεραίρουσα τί λέγω; τοὺς ὁποίους ἀπαθα-
νάτισε καὶ διατελεῖ καὶ διατελέσει ἀπαθανατίζου

πώσως τῶν ἐκκλησιαστικῶν διβλίων ἐξ ὧν
καὶ ἴσομεν τινα ἀντίτυπα τῶν μηναιῶν, τὰ ὁ-
ποῖα μᾶς ἐφάνησαν ἀξιόλογα· καὶ τὰ στοιχεῖα,
καὶ ἡ μελάνη· τόσον ἡ μαύρη καθὼς καὶ ἡ ἐρω-
θρὰ ἐπέτυχον καθ' ὅλα· συγχάρομεν διὰ τοῦ-
το τὸν ἄξιον τοῦτον ἐργολάβον ὅστις ἐδι-
καίωσεν πληρέστατα τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ψῆφον
τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος καθὼς καὶ τῆς ἐπὶ
τῆς ἀνατυπώσεως Ἐπιτροπῆς εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν· ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει μείνει κἀνείς
ἐκ τῶν ἱεραρχῶν μας καὶ τῶν ἐφημερέων μας
ὅστις νὰ μὴ συμβράμῃ εἰς τὸ ἀξιόλογον τοῦ
το ἔργον τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος καὶ τῆς μνη-
σθείσης Ἐπιτροπῆς, καὶ κατὰ τοσοῦτον μᾶλ-
λον κατ' ὅσον καὶ τὰ διβλία γίνονται εἰς εὐθυ-
νοτέραν παρὰ πρότερον τιμὴν καὶ ἡ τύπωσις
καὶ οἱ χαρακτῆρες ἀξιολογώτεροι.

— Τὴν 28 τοῦ παρελθόντος ἀπεβίωσεν εἰς Τήνον μετὰ
τὰ πολυῆμερον ἀσθένειαν ὁ ἀξιόσεβαστος γεραίρος διδά-
σκαλος Κ. Εὐαγγέλιου.

Ἀριθμὸς 1255.

Ο

Ἐπιτῆς πτωχεύσεως τοῦ Ζωρζῆ Κ. Ζι-
κάλα Εἰσηγητῆς Δικαστῆς.

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Τὸ ἐνταῦθα Δικαστήριον τῶν Ἐμποροδικῶν
δι' ἀποφασίᾳς τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1343 καὶ ὑπὸ
χρονολογίαν εἰκοστῆς ἑκτῆς Μαρτίου τρεχόν-
τος ἔτους ἐκήρυξεν ἑγκαταλειμμένην τὴν
πτώχευσιν ταύτην διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισιν τῶν
δανειστῶν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων
των.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τὴν 30. Μαρτίου
(1843

ὁ Εἰσηγητῆς
Β. Καρακάσης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

— Ὁ ὑποφαινόμενος ἡγόρασα ἀπὸ τὸν
Γεωργίου Δ. Μπάβα ἓν κτῆμα κεῖμενον εἰς
θέσιν Λαρυδιᾶ τοῦ Δήμου Κορθίου τῆς Ἀνδρου,
προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἔχοντες δικαίωμα προ-
τιμῆσεως νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς νομί-
μου προθεσμίας καὶ λάβωσιν τοῦτο ἀφοῦ μὴ
πληρώσωσιν τὴν ἀνωτέρω ποσότητα μετὰ τῶν
καὶ ἐξόδων.

Ἐν Κορθίῳ τῆς Ἀνδρου τὴν 24 Μαρτίου
1843.

ὁ ἀγοραστής
Νικόλαος Πιάγκος

σα, ἐνὸς ὧν ὑπάρχει Ἑλλάς. Αἰωνία σας ἡ χάρις,
Αἰωνία σας ἡ δόξα, Αἰωνία σας ἡ εὐλογία, ὡ
Σεῖς ἀναστᾶται ἄμα καὶ πολιοῦχοι δαίμονες τῆς
Πατρίδος !

Σὺ δὲ Ἐρμούπολις, πόλις καὶ ἄλλα ὅχι ὀλίγα
πλεονεκτοῦσα, χαίρου ἤδη καὶ τὴν χάριν ταύτην,
σεμνύνου ἤδη καὶ τὸ σέμνωμα τοῦτο ὅτι τὰ Πα-
νεόρτια τῆς Ἐπαναστάσεως σὺ πρώτη εἶσαι ἡ ἐρ-
τάσκα, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας τύπος καὶ ὑπογραμ-
μὸς γενομένη.

Σωτήρ ὑψιφεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λέρων,
Τιμῶν τ' Ἀλφειὸν
Εὐρὺ ρέοντ' Ἰδαί-
ον τε σεμνὸν ἄντρον !
Ἰκέτας σθένος ἔρχομαι . . .

Αἰτήσω πόλιν εὐα-
νορίασι τάνδε κλυταῖς
Δαιδάλλειν !